

Архиерейска св. литургия бе отслужена в Челопеченския манастир „Рождество Богородично“

На 6 септември Челопеченският манастир „Рождество Богородично“ отбеляза 14 Неделя след Петдесетница с архиерейска Литургия. Обителта има вековна история, датираща още от средновековието, като след разрушаването си е възстановена през XIX и XX век.

С благословението на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Даниил два дни преди празника на обителта в манастирския храм бе отслужена св. Литургия, възглавена от Негово Преосвещенство Браницкия епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит. Заедно с него съслужиха свещеник Петър Василев – ефимерий на манастира, и дякон Христо Христов.

За църковните песнопения се погрижиха храмови певци от столицата.

В края на Литургията епископ Йоан отправи проповед към събралите се християни, в която говори за днешното евангелско четиво с притчата за голямата вечеря, като сподели:

„Текстът на тази притча завършва: „Мнозина са звани, а малцина избрани“ (Мат. 22:14). Тълкувателите на този текст блажени Теофилакт Охридски и св. Йоан Златоуст говорят за щедростта на Господ, която Той имал и към избрания Израил, защото и Моисей, и всички пророци, които Той изпращал, за да потърсят израилтяните и да приемат Христа, били отпратени – някои убити, други изпъдени. След това Той изпратил и апостолите по кръстопътищата, а както блаженият Теофилакт казва, под кръстопътища трябва да разбираме различните езически учения и на древногръцките, и на римските философи, които разпътно и не в съгласие помежду си преподавали различни учения, но пък именно от там дошли сътрапезниците.

Този, който бил забелязан с небрачна дреха, е всъщност човекът, който е приел поканата и е встъпил в Църквата Христова, но не е променил себе си. Защото промяната на облеклото означава промяна на нравственото състояние. Приемането на Христа и на учението на Евангелието не е само външна философия на живота, а трябва вътрешно да преобразява човешкото сърце и да довежда до по-добро нравствено състояние, така че приемането на Христа да осветява душата и сърцето на човека и той да възхожда от падналото състояние на неговата душа до съединение с Христа“.

Епископ Йоан подчерта, че притчата важи не само в исторически план, но и за всички поколения след Христа, до които достига камбанният звън в неделния ден. Архиереят призова вярващите да не оставят богослужението заради търговия или ежедневни грижи, а да бързат към храма, където се преподава св. Евхаристия, и завърши с думите: „Нека и ние положим усърдие, за да променим поне малко, ден по ден, живота, навиците, мислите и делата си, така че приемането на благовестието да бъде плодотворно за нас и да ни даде възможност не само да преобразим тук себе си, но и да получим възможност за надежда в царството Божие“.

В навечерието на манастирския празник епископ Йоан поздрави духовенството и поклонниците с днешната неделя, благослови ги и преподаде благослова на Българския патриарх Даниил, а свещеник Петър Василев от своя страна и от името на събралите се християни благодари за съвместното богослужение и за архипастирските слова.

Текст: Пламен Михайлов
Снимки: Калоян Петров

bg-patriarshia.bg